

pàgina de psicopedagogia

PER A UNA BONA COMUNICACIÓ AMB
LES FAMÍLIES DEL SEGLE XXI

Marta Albaladejo,
assessora de comunicació (coach)

Cada vegada conec més professionals de l'educació preocupats per la relació amb els pares i mares dels seus alumnes. Encara que sembli increïble, la relació amb les famílies dels alumnes és una font d'estrès per a molts professionals. He conegut mestres de tota la vida, que fa trenta anys que exerceixen amb vocació, que pateixen per les entrevistes amb algunes famílies.

També conec pares i mares que desconfien de la capacitat dels professors i professores dels seus fills, que en controlen l'assistència, que segueixen el temari per comprovar que els seus fills tinguin un ritme apropiat, que comproven les correccions dels deures dels fills i les arriben a qüestionar. Algunes d'aquestes famílies van a parlar a l'escola per queixar-se: dels professors, de les classes, de les festes, dels conflictes dels fills amb els fills d'altres famílies, dels aprenentatges, de les qualificacions, dels deures, dels horaris, etc.

Potser aquesta visió sembla catastrofista. Però el cas és que la percepció social sobre el professorat ha canviat en poques generacions. Quan la meva mare era petita, en el poble d'on ella era, les persones de més prestigi eren el metge, el capellà i el mestre. I els que exercíem de mestres fa més de vint anys, sabem de les mostres de respecte i d'agraïment que rebíem de les famílies. No sé si aquell prestigi i respecte d'abans era merescut, però devia donar bons resultats acadèmics, si hi ha una connexió entre els resultats dels fills i les actituds dels pares i mares.

No fa gaire, en un debat a TV3 sobre l'estat de l'educació al nostre país, moderat per Josep Cuní i emès a l'hora de sopar, vaig quedar realment astorada: diverses persones van desqualificar el professorat. Una directora d'institut es va queixar dels «mals professors»; un alumne de secundària va afirmar, davant les càmeres, que tenia professors que en sabien menys de la matèria que ensenyaven que els mateixos alumnes, els quals es dedicaven a corregir els seus professors. Per a més

sorpresa, un catedràtic universitari va afegir que el professorat no complia amb el seu horari laboral. I, si ho recordeu, es van afegir a aquestes crítiques les d'uns quants pares i mares bastant encesos, per cert.

I què es pot fer davant d'aquest desprestigi? És urgent que cada professional de l'educació, treballi en el nivell que treballi, es converteixi en un mestre de la comunicació. Que aprengui estratègies per conduir amb èxit les reunions i entrevistes. Que sàpiga afrontar les queixes i les demandes de les famílies amb la mateixa expertesa i professionalitat que afronta les dificultats de l'aula. Si els ensenyants no compten amb la complicitat de les famílies, l'educació als centres educatius es tornarà una tasca cada cop més feixuga i ineficaç.

L'educació del segle XXI és més complexa que mai. Les noves generacions evolucionen a un ritme vertiginós i el món canvia a una velocitat com mai ha vist la humanitat. Ni els pares i les mares, ni el professorat, no han rebut una formació adequada per educar aquestes generacions, perquè, quan es van formar, aquesta realitat encara no existia. L'educació és un repte per a tota la societat. I els professionals necessitem afrontar-lo amb la col·laboració de tots els sectors implicats.

Per fer de mestre al segle XXI, cal molta comunicació amb els pares i les mares. Segons el meu parer, les converses dels professors i professores amb les famílies han de ser converses constructives; han d'estar dirigides pels professionals de l'educació; han de ser converses que serveixin per a reconduir l'angoixa i el desconcert de les famílies cap a accions efectives; les entrevistes amb les famílies han de servir perquè els pares i les mares trobin solucions vàlides dins la lògica de la seva família, que només ells coneixen. Les institucions educatives i les famílies necessiten urgentment col·laborar per trobar conjuntament noves solucions. En els temps actuals, les solucions antigues no serveixen i s'imposa la creativitat.